

THE CONJOINED TWINS DILEMMA:

Shnayim Mehalchin B'derech, T'nu Lanu Echad Mi'khem and Rodef

In fall 1977, conjoined (often referred to as "Siamese") twin girls were born to a Jewish couple in New Jersey. The twins were connected from the shoulder until the pelvis and shared a six-chambered heart and a liver. A team of twenty leading doctors and nurses was assembled in Philadelphia at Children's Hospital to separate the twins in a difficult surgery that raised serious halachic and ethical issues. The players in this dramatic episode included a pair of fragile, newborn "Siamese" twins, a young couple, some of the finest surgeons in the United States, and one of the world's greatest halachic authorities, the saintly Rabbi Moshe Feinstein, of blessed memory (1895-1986). A painful and tragic decision needed to be made since the twin's shared heart could fail at any moment; without surgically separating the twins there was no hope for survival for either one. Was it permitted to separate the two babies, resulting in the immediate death of one, in order to save the life of the other?

In this class we will debate the moral and ethical issues raised by analyzing three Talmudic discussions that were reviewed to arrive at the landmark decision: *Shnayim Mehalchin B'derech, T'nu Lanu Echad Mi'khem* and *Rodef*.

KEY QUESTIONS

- Is it permitted to kill one person in order to save someone else?
- Is there a difference between actively causing a death and passively causing a death?
- What should be done if one person's death can save many lives?
- Does the legal status (halachah) change if one person is pursuing another?
- How are the legal principles implemented in a real-life situation?

CLASS OUTLINE

- **Section I.** Background to the Case
- **Section II.** How Many People Are Here?
- **Section III.** The Analogy of Two Desert Travelers, Only One Has Water
- **Section IV.** The Dilemma of Handing Over One Person to Save a City
- Section V. Rodef Killing a Pursuer to Save a Potential Victim
- Postscript. The Operation and its Aftermath

Note: This shiur is not intended as a source of practical *halachic* (legal) rulings. For matters of halachah, please consult a qualified *posek* (rabbi).

This is how Sanhedrin 72b looks in the classic editions of the Talmud.

מסורת הש"ם

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

"כאן באב על הבן כאן בבן על האב אמר

רב כל דאתי עלאי במחתרתא קטילנא ליה

לבר מרב חנינא בר שילא מאי מעמא אילימא

משום דצדיק הוא הא קאתי במחתרתא אלא

משום דקים לי בגוויה דמרחם עלי כרחם

אב על הבן תנו רבנן ידמים לו בין בחול בין

בשבת יאין לו דמים יבין בחול בין בשבת

בשלמא אין לו דמים כין בחול כין בשכת

איצטריך סלקא דעתך אמינא מידי דהוה

עין משפט נר מצוה

 ל) ועי' מוס' לקמן עג.
 ד"ה אףן, כ) ול"ל ליהן,
 ג) כ"מ לא: לעיל מה: נג., ד) וקידושין כד. וש"כן, ו) ומכלות פ"ו משנה ו ושם אימא ינא ריבו וכן משמע בר"ם ובברענורה ובחי"ט המנם בחוספ" יכמות סוף

פ"ע אימא ראשו וע' מוס' מ:, פ) [מוספ' פי"ח], פ) [שמוח לה], י) [ל"ל תחירה], כ) [לעיל מה:], ל) ול"ל דמרומות פ"ון, מ) נס"ח: כן ברים ולח משומל למשומדין, ג) |ע"ז

ו. אם וְרְחָה הַשֶּׁמְשּ עַלִּיו דָּמִים לו שַׁלְּם ישלם אם אין לו ונמכר 2. אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו או באיבה הכהו בידו

מוסף רש"י הה. מנין שאם אי אתה יכול כרי. כגין שהיה בספינה ובורה ולתה יכול לורוק בו חך או לטובעו אלא להבחין בין שוגג למזיד. שלה יוכל לומר סכור היימי שמותר ולשיל

על בנו ואפילו הוא מציל ממונו לא יהרגהו הלכך דמים לו עד שיודע כנהורא דאנפשות קאמי רוצח הוא וניתן להצילו בנפשו ופירש שם הרגהו מספק דודאי אדעתא דהכי אתא דאי קיימת ליה לאפיה קטיל

לך עד שיודע לך כשמש שהוא רחמני עליך כאב על הבן: דמים לו. לשון רבים הוא להכי אתא לומר לך דבין בחול בין בשבת אסור לבן להרוג את אביו במחתרת שהרי לא כא על עסקי נפשות: אין לו דמים. לשון רבים דכתיב גבי אינש דעלמא להכי אחא לומר לך אין לו דמים לא בחול ולא בשבת והרגהו: הרוגי כים דין בשבה לא קעלינן. כדאמרינן בפרק אחד דיני ממונות ולעיל דף לה:) מלא תבערו אם בכל מושבותיכסש: קא משמע לן. דקטלינן משים פקוח תורה אור השלם נפש דהחיך: לפקח עליו אם הגל. אם כשהיה חותר נפל עליו (את) הגל מפקחין עליו היכא דלא בא על בגגבתו: עסקי נפשות אבל אם בא על עסקי נפשות כיון דניתן להרגו בלא התראה גברא הטילא הוא משעת יוסתירה: והוכה בכל אדם. אפילו אינו בעל וימת מות יומת המקה הממון מותר להרגו מדלא כתיב את הרצח בפגעו בה והכהום בעה"ב הוא. דמותר להרגו משום דלהאי גנב קים ליה בגוויה 4. שפר דם האדם באדם ננשום דנהחי גנב קים ניה בגוויה די שפין בי נעלם דבעה"ב אינו מעמיד עלמו על ממונו אלהים צשה את הלכך אדעתיה דלמקטליה אחל: האדם: בראשיא טו אבל שאר כל אדם לא. שהרי גנב זה לא בא אלא על עסקי נפשות של וה: קמ"ל. דכיון דעל עסקי נפשות ישראל אמא רודף הוא וניתן להצילו אין לי. אי לא כמיב אלא ישראל אמא רודף הוא וניתן להצילו יימת. אלא במית לבעל הבית בנפשו של זה: שאם אי האמורה בו. פיף ודע אתה יכול להרגו בסייף. כגון שהיה מכשף או שהיה לו נהר מפסיק ואתה יכול לירות בו חך או אבן: שני כתוכין הבחין כאחד. בפרק נגמר הדין:) דלא יומה. רעיים הוא נשני בענין בהו קרא לדכתיב הלכן אי לא רעייל הוא נעניק בהו קרא אין מלמדין. בעינן בהו אמינא ליינעי מיתה מאד אין מלמדין. הכמובה בו כגון הכאה אבל לא לתונקו מלא מעני קוושון בד.. הכמובה בו כגון הכאה אל לא מתחרם. להטביעו במים: ואין לי אלא מחתרת. שחתר כותל: גגו. ועלה לו בסולם: חלרו וקרפיפו. ונכנס כו דרך הפתח שמלאו פתוח מנין: ס"ל ימלא הגנב. מדלא כתיב אם במחתרת ימלאנו וכתיב הגנב יתירה משמע בכל לדדין שיהא נראה לך גנב: מלויין במחתרת. כלומר מלויין ורגילין לחתור: זו היא

באב על הבן. ברייתל דאם ברור לך כשמש שאין לו שלום 🏻 אב הבא על הבן. במחתרת מספק אל יהרגהו בנו דודאי רחמי האב עתך הרגהו הא קתמא אל תהרגהו ובשמעתא קמייתא דפסחים (דף כ: ושם) דרכשינן לאור יקום רוצח אי פשיטא לך מילתא לך כשמש שהוא אכורי עליך ושונאך: בן על האב. וכ"ש איניש דעלמא

> בקונטרס כגון בן על האב או כל אדם ולא יתכן כדאמריטן הכא דהני אפילו בסתמא רוצח הוא ולא בעינן שיהא פשוט כנהורא אלא התם יש לומר כולה באב על הבן דאי קים ליה בגוויה ששונאו רוצח הוא וניתן להצילו בנפשו ואי מספקא לך מילתא כליליא יהא בעיניך כגנב ולא ניתן להצילו בנפשו: ישראל הוא בן ברית הוא. ישראל ולא כותי בן ברית ולא

> מומר לעבודת כוכבים דמומרין לעבודת כוכבים מו מורידין ולא מעלין ש:

אהרוגי בית דין דבשבת לא קטלינן קמ"ל דקטלינן אלא דמים לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה בשבת מבעיא אמר רב ששת לא נצרכא יאלא לפקח עליו את הגל תנו רבנן יוהוכה שיבכל אדם ומת יבכל מיתה שאתה יכול להמיתו בשלמא והוכה בכל אדם איצטריך סד"א בעל הבית הוא דקים פ(להו) דאין אדם מעמיד עצמו על ממונו אבל אחר לא קמ"ל דרודף הוא ואפילו אחר גמי אלא ומת בכל מיתה שאתה יכול להמיתו למה לי מרוצח נפקא ידתניא ימות יומת המכה רוצח הוא אין לי אלא במיתה האמורה בו ומנין שאם אי אתה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה רשאי להמיתו בכל מיתה שאתה יכול להמיתו ת"ל מות יומת מ"מ שאני התם דאמר קרא מות יומת וניגמר מיניה משום דהוה רוצח וגואל הדם שני כתובין הבאין כאחד פוכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין תנו רבנן ימחתרת אין לי אלא מחתרת גגו חצירו וקרפיפו מנין ת"ל יימצא הגגב מ"מ אם כן מה ת"ל מחתרת ימפני שרוב גנבים מצויין במחתרת תניא אידך מחתרת אין לי אלא מחתרת גגו חצירו וקרפיפו מנין תלמוד לומר ימצא הגנב מ"מ א"כ מה תלמוד לומר מחתרת יימחתרתו זו היא התראתו אמר רב הונא "קמן הרודף ניתן להצילו בנפשו קסבר רודף אינו צריך התראה לא שנא גדול ולא שנא קטן איתיביה רב חסדא לרב הונא ייצא ראשו אין נוגעין בו לפי שאין דוחין נפש מפני נפש ואמאי רודף הוא שאני התם דמשמיא קא רדפי לה נימא מסייעא ליה רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו אומר לו ראה שישראל הוא וכן ברית הוא והתורה אמרה ישופך דם האדם באדם דמו ישפך אמרה תורה הצל דמו של זה בדמו של זה ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא "דתניא רבי יוסי בר' יהודה אומר חבר אין צריך התראה לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין כין שונג למזיד ת"ש רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו אמר לו ראה שישראל הוא ובן ברית הוא והתורה אמרה שופך דם האדם באדם דמו ישפך יואם אמר יודע אני שהוא כן פמור ע"מ כן אני עושה חייב לא צריכא דקאי בתרי עיברי דנהרא דלא מצי אצוליה מאי איכא דבעי איתויי לבי דינא בי דינא בעי התראה איבעית אימא אמר לך רב הונא אנא דאמרי כתנא דמחתרת דאמר מחתרתו זו היא התראתו: מתני'

הסראסו. שה"ל התראה אחרת אלא הורגו מיד דכיון דערח ומסר נפשיה לחתור אדעתא דהכי אתא דאי קאי לאפאי קטילנא ליה ואמרה תורה כיון דרודף הוא א"? התראה אלא מצילין אותו בנסשו. אבל נכנס לחצרו וגגו דרך הסתח אינו הורגו עד שיתרו בו בעדים חזי דקאימנא באסך וקטילנא לך זוה יקבל עליו החראה ויאמר יודע אני ועל מנת כן אני עושה שאם חעמוד לנגדי אהרוג אותך אבל בלא החראה לא דדילמא לאי אדעתה דנפשות קא אתי אלא דאשכת פתחא להדיא ועל אדעתא דאי קאי באפאי ליפוק: קטן הרודף. את קטן אחר להרגו: ניתן להלילו כנפשו. כדילפיטן לקמן ודף עג.) רולח ניתן להצילו בנפשו והאי אע"ג דקטן הוא ולאו בר קבולי התראה הוא לגבי רדיפה דינו כגדול: קסבר. רב הונא רודף אין לריך התרחה לענין להלילו בנפשו דלא ניתנה התרחה אלא לענין ב"ד דלא מלי למקטליה אם הרג בלא התרחה: יצא ראשה. באשה המקשה לילד ומסוכנת. וקסני רישא החיה פושטת ידה וחוחכתו ומוליאתו לאברים דכל זמן שלא ילא לאמר העולם לאו נפש הוא וניתן להורגו ולהציל את אמו אבל יצא ראשו אין נוגעים בו להורגו דהוה ליה כילוד ואין דוחין נפש מפני נפש. ואם תאמר מעשה דשבע בן בכרי (שמאל ב כ) הנה ראשו מושלך אליך דדמו נפש מפני נפש התם משום דאפילו לא מסרוהו לו היה נהרג בעיר בשיתפשנה יואב והן נהרגין עמו אבל אם היה הוא ניצול אע"פ שהן נהרגין לא היו רשאין למסרו כדי להציל עצמן אי נמי משום דמורד במלכות הוה והכי מפרש לה בחוספתא דתמורה 0: משמיא קא רדפי לכ. לאמיה: והפורה אמרה שופך דם האדם באדם דמו ישפך. כל הרואה אותו ישפוך דמו בשביל אותו אדם שהוא רודף דהיינו באדם בשביל הצלח אדם הנרדף. והא הכא דלא קחני יודע אני ועל מנח כן אני עושה ואין כאן קבלח החראה ואפילו הכי מיחייב: ההיא ר' יוםי כר' יהודה היא. דאפילו בהרוגי ב"ד לא בעי התראה אלא להבחין הלכך חבר לא בעי התראה ולא הבחנה ועם הארץ בעי לאיתרויי דלא נימא שוגג הייתי אבל קבלת התראה אפילו בעם הארץ לא בעי: פטור. כל כמה דלא אמר על מנת כן אני עושה שאהרג עליו כדילפינן בהיו בודקין ולעיל דף מא.) יומת המת ן דברים יזן עד שיתיר עצמו למיתה. קא תני הכא גבי רודף דבעי התראה ואם לאו אין מצילין אותו בנפשו: <mark>דקאי בתרי</mark> שברי נהרא. המתרה מלד זה והרודף והנרדף מלד אחר: דאלולי לא מלי. והאי פטור וחייב דקאתר אמיחת בית דין קאי ולאחר שהרגו לנרדף: מאי איכא. כלומר מאי קא רמי עלייהו דהגך רואין למעבד: **דבטי לאיסויי לבי דינא ומקטליה.** דכתיב _{(דברים} כב: ובערם הרע מקרבך הלכך בעי התראה דבלאו הכי לא מקטלי ליה: זו היא הסראסו. אלמא משום דמחוקינן ליה רודף לא בעי התראה:

גניכה הלכה י סמג שם: בוא ב מיי׳ שם הלכה ז: מב ב חייי שם הוכה יו: מה ח מיי פ"ל מהלי רולם הלכה ו סמג לאוין קסל שו"ע ח"מ ס" מנה סעיף ת: מר ט מיי שם הלכה ע נוש"ע שם פעיף ב:

SECTION I Background - The Case

The Agonizing Question: Separate the Conjoined Twins?

On September 15, 1977, a pair of Siamese twins was born to a Jewish family in Lakewood, New Jersey. These twins, unfortunately, shared some internal organs, including a unique six-chambered heart. Shortly after their birth the twins were flown by helicopter to the Children's Hospital in Philadelphia, where Dr. C. Everett Koop, who subsequently became the highly regarded Surgeon General of the United States, was the Chief of Surgery.

It became obvious to the entire team of physicians that the twins would die in a relatively short time unless they were separated. The only way by which one child could be viable was if the twins were surgically separated, resulting in the immediate death of the more dependent baby. Dr. Koop informed the family of the ethical dilemma they faced: Are they willing to give the medical staff a green light to go through with surgery on their twins, effectively killing one to save the other?

The deeply religious family, themselves prominent teachers of Torah, referred the question to Rabbi Moshe Feinstein, of blessed memory, one of the greatest halachic authorities of his time, living in the Lower East Side of New York City.

Rav Feinstein consulted with the team of medical experts and rabbinic scholars during ongoing sessions lasting late into the night. After great deliberation, he approved the surgery on October 6 with the operation scheduled for October 11. While awaiting the decision, Dr. Koop had to quiet his group of experts, who were anxious over the lapse of time – the babies' six-chambered heart was showing signs of failure due to the load of supplying blood to the two infants.

Dr. Koop calmed his team with the following statement (as quoted by Rabbi M. D. Tendler, ASSIA, Vol. IV, No 1, February 2001): "The ethics and morals involved in this decision are too complex for me. I believe they are too complex for you as well. Therefore I referred it to an old rabbi on the Lower East Side of New York. He is a great scholar, a saintly individual. He knows how to answer such questions. When he tells me, I too will know."

SECTION II How Many People Are Here?

The first step of the decision-making process was to determine whether the twins were considered one human being or two.

Source 1. "The Surgery: An Agonizing Choice - Parents, Doctors, Rabbis in Dilemma," by Donald C. Drake, The Philadelphia Inquirer (October 16, 1977)

Time and again Rabbi Tendler put the same question to Dr. Koop in different ways, because the answer would be so important to the rabbinical discussion that would ensue.

Are the twins one baby or two babies? ...

Each time Rabbi Tendler asked the question in a different way, Dr. Koop would come back with the same unequivocal reply: With the exception of the chest connection at which their livers were joined, as well as their hearts, the girls were separate human beings with their own separate brains and nervous systems.

Source 2. Menachot 37a

Pleimo asked Rebbe [Yehuda the Prince], "If a man has two heads, on which one should he place his tefillin (phylacteries)?" Rebbe said to him, "Either go into exile or you will be excommunicated!" (Rashi explains that Rebbe assumed the question was extremely irreverent and mocking.) Just then a man walked in and said to Rebbe Yehuda the Prince, "Our baby that was just born has two heads. How much do I have to give the Kohen (priest) for pidyon haben (redemption of the first born – usually five silver pieces for a baby)?" A certain elderly man came and taught him, "You are obligated to give him ten silver pieces."

בְּעָא מִינֵיה פְּלִימוֹ מֵרַבִּי, ״מִי שֶׁיֵשׁ לוֹ שְׁנֵי רָאשִׁים בְּאֵיזֶה מֵהֶן מֵנִיחַ תְּפִּילִין ?״ אָמֵר לֵיה, ״אוֹ קוּם גָּלִי אוֹ קַבְּל עֲלַךְ שַׁמְתָּא !״ אַדְּהָכִי אָתָא הַהוּא גַּבְרָא, אָמֵר לֵיה, ״אִתְיְלִיד לִי יְנוּקֵא דְּאִית לֵיה תְּרֵי רֵישִׁי. כַּמָּה בְּעִינָן לְמֵיתַב לְכֹהֵן ?״ אָתָא הַהוּא סָבָא תָּנָּא לֵיה, ״חַיָּיב לִיתֵּן לוֹ עֲשָׂרָה סִלַצִים.״

Source 3. Mishnah Sanhedrin 4:5

Man was created alone (whereas other creatures were created in groups) to teach that one who destroys a single Jew is regarded as one who has destroyed an entire world. Whereas one who saves a single life is regarded as having saved an entire world.

נְבְרָא אָדָם יְחִידִי לְלַמֶּדְךּ שֶׁכָּל הַמְאַבּד נָפָשׁ אַחַת מִישְׂרָאֵל מַעְלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ אָבֵּד עוֹלֶם מָלֵא וְכָל הַמְקַיֵּים נָפָשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאָלוּ קְיֵם עוֹלָם מָלֵא.

Source 4. Rabbi Shlomo Zalman Auerbach, Minchat Shlomo 1:91:24

Regarding the matter of "life," we have no means of measuring its worth and importance, not even from the standpoint of Torah and mitzvot. We must violate the Sabbath even for an elderly, ill man – even if he is completely insane and deaf and cannot perform a single mitzvah, (even if his) life is a massive load and burden upon his family, which distracts them from Torah and mitzvot and adds to their troubles... Even in such a case, the greatest among Israel are commanded to make efforts and get involved in his healing and violate the Sabbath to save him.

כִּי הַעִנְיַן שֵׁל ״חַיִּים״ אֵין לַנוּ שוּם קנה - מִדָּה כַּמָה לְמָדּוֹד אָת יוֹקְרָם וַחַשִּיבוּתַם אַפִילוּ לא בָּתוֹרָה וּמִצְווֹת, שֵׁהַרֵי מִחַלְּלִין אָת הַשַּׁבַּת גַּם עַל זַקָן חוֹלֶה מֶכֵּה שָׁחִין אַף עַל פִּי שהוא חַרָשׁ וְשׁוֹטֵה גַּמוּר, וְאֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׁוֹת שׁוּם מִצְוָה וַחַיַּיו הָם רַק לְמַשַּׂא וַסֶבֵּל בַּדוֹל עַל מִשְׁפַּחָתוֹ וָגוֹרֶם לַהֶם בְּטוּל תּוֹרֶה וּמְצְווֹת, וְנוֹסֵף לְצַעַרָם הַגַּדוֹל הַרֵי הֶם אַזְלֵי וּמְדַלְדָּלֵי, אֲפִילוּ הַכִי מִצְוַה בָּגִדוֹלֵי יִשְׂרַאֵל לְהִשְׁתַּדֵּל וִלַעֲסוֹק בִּהַצֵּלָתוֹ וּלְחַלֵּל עַלַיו אָת הַשַּׁבַת.

SECTION III The Analogy of Two Travelers with One Water Can

A primary Talmudic source dealing with the issue of sacrificing one life for saving another is the case of two desert travelers, where only one of them carries a single can of water – enough for his own survival to reach civilization, but not for both.

Source 5. Talmud Bavli, Bava Metzia 62a

Two people were walking on a journey in a desert, and in the hand of one of them was a flask of water. If both of them drink, they will both die, but if one of them drinks all the water, that person will reach civilization and live. Ben Petura said, "It is better that both of them drink and die, rather than one of them seeing the death of the other." Until Rabbi Akiva came and taught from the verse (Vayikra/Leviticus 25:36), "Your brother shall live with **you**" – your life takes precedence over your fellow's life.

שְׁנַיִם שֶׁהָיוּ מְהַלְּכִין בַּדֶּרֶךְ וּבְיַד אֶחָד מֵהֶן קיתּוֹן שֶׁל מַיִם. אָם שׁוֹתִין שְׁנֵיהֶם מֵתִים, וְאִם שׁוֹתֶה אֶחָד מֵהֶן מַגִּיעַ לְיִשׁוּב. דְּרֵשׁ בֶּן פְּטוּרָא: מוּטָב שֶׁיִשְׁתּוּ שְׁנֵיהֶם וְיָמוּתוּ וְאַל יִרְאָה אֶחָד מֵהֶם בְּמִיתָתוֹ שֶׁל חֲבֵירוֹ. עַד שֶׁבָּא רַבִּי עֲקִיבָא וְלִמֵּד: ״וְחֵי אָחִיךְּ עִּמֶּךְ״ חַיֶּיךְ קוֹדְמִים לְחַיֵּי חַבֵּירִךְּ.

Source 6. Drake, op. cit.

Dr. Koop reported that there was no doubt that the only infant who could be helped by surgery was Baby B, since Baby A was dependent upon Baby B for heart function, and suffered from poor blood circulation. Moreover, there was no way that the six-chamber heart could be given to Baby A, nor was it possible to separate two chambers of the heart and give them to Baby A. The only hope was to save Baby B.

Source 7. Rabbi Avraham Yeshayahu Karelitz, Chazon Ish, Likkutim to Bava Metzia (Siman 20), 62a

It appears that if a third party has water, and two thirsty people are before him, the halachah depends on the same dispute. According to Ben Petura the water is given to both, and both will die, for even if he gives the water to one of them, the receiver will have to share it with the other. But according to Rabbi Akiva he should give the water to whomever he chooses. Though the third party is not under the instruction of "your life takes precedence," the person he gives it to will justifiably save himself, and it is therefore permitted to give the water to him. Moreover, it seems that the third party is obligated to give the water to one of them, because the instruction "your life takes precedence" implies that one person's long-term life takes precedence over both of their short-term lives, so that even a third party should ensure that one of them will live a long-term life.

חזון איש, ליקוטים לבבא מציעא סב, א וְנְרָאֵה דָּאָם יֵשׁ לְאָחַד מַיָם וּלְפַנֵיו שָׁנֵי צְמֵאִים נַמִּי תַּלוּי בִּפְלֻגִתַא, דִּלְבֵּן פָּטוּרָא נוֹתֵן לִשְׁנֵיהֵם וָיָמוּתוּ שָׁנֵיהֵם דִּהָא אַף אָם יָתֵן לְאֶחָד יִתְחַיֵּב לַחֲלוֹק עם חַבֵּרוֹ, וּלְרַבִּי עֲקִיבָא יִתֵּן לַאָּחָד שֵׁיִרְצָה, וָאַף עַל גַּב דָּלְהַנּוֹתֵן לֵיכָּא מְשׁוּם חַיֵּיךְ קוֹדִמִין, מִכָּל מָקוֹם כֵּיוַן שׁזֵּה שַׁיִזְכֵּה יַצִּיל עַצָמוֹ כִּדִין, רַשַּׁאי הַנּוֹמֶן לִימֵן לוֹ. וְנָרְאֵה דְּחַיֵּיב לִיתֵּן לְאָחַד כֵּינֵן דִּבְּשָׁבִיל חַיֵּידְ קוֹדִמִין אָמְרָה תּוֹרָה דִּחַיֵּי עוֹלָם שֵׁלּוֹ קַדַם לְחַיֵּי שֲעָה שׁל שׁנַיִם, גַּם הַנּוֹתֵן צֶּרִיךְ לָהִשָּׁתַּדֵּל טָפֵי בִּהַצַּלַת חַיֵּי עוֹלַם.

SECTION IV The Dilemma of Handing Over One Person to Save a City

Source 8. Sanhedrin 74a

Said Rabbi Yochanan in the name of Rabbi Shimon son of Yehotzadak, "They took a head-count and decided in the second floor of the house of Nitza in Lod, 'Concerning all sins in the Torah if they tell you to transgress and you will thereby not get killed, one should transgress rather than get killed, except for idolatry, forbidden sexual relationships, and murder."

סנהדרין דף עד. אָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן מִשׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יְהוֹצֶדָק נִמְנוּ וְגָמְרוּ בַּעֲלִיֵּת בֵּית נִתְּזָה בְּלוֹד: כָּל עֲבֵירוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה אִם אוֹמְרִין לָאָדָם עֲבוֹר וְאַל תִּהָרֵג יַעֲבוֹר וְאַל יֵהָרֵג, חוּץ מֵעֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וְגִלּוּי עֲרָיוֹת וּשְׁפִיכוּת דַּמִים. וְגִלּוּי עֲרָיוֹת וּשְׁפִיכוּת דָּמִים.

Source 9. Sanhedrin 74a

A certain person came before Rabba and told him, "The governor of my village said to me, 'Kill such and such a person or else I will kill you." Rabba replied to him, "Let yourself be killed and do not kill him. Who says that your blood is redder? Maybe that man's blood is redder."

סנהדרין דף עד. הַהוּא דְּאָתָא לְקַמֵּיה דְּרַבָּה וְאָמֵר לֵיה אָמֵר לִי מָרִי הּוּרָאי זִיל קַטְלֵיה לִפְלָנְיָא וְאִי לֹא קַטְלִינָא לָךְ אָמַר לֵיה לִקְטְלוּךְ וְלֹא תִּקְטוֹל מִי יֵימֵר דִּדְמָא דִּידָךְ סוּמָק טְפֵי דִּילְמָא דְּמָא דְּהַהוּא גַּבְרָא סוּמָק טְפֵי

Source 10. Talmud Yerushalmi Terumot 8:4 (47a)

We learn (in Tosefta Terumot 7:23): This is the ruling for groups of people who were traveling and were accosted by non-Jews, who said: "Give us one of you and we will kill him; and if not, we will kill all of you." Even if all of them will be put to death, they should not hand over even one person of Israel. But if they singled out someone, as in the Sheva son of Bichri episode (Shmuel/Samuel II, Ch. 20, see below), they should hand him over and not get killed. Rabbi Shimon son of Lakish said, "This is providing he is subject to the death penalty like Sheva son of Bichri was." But Rabbi Yochanan said, "This applies even if he was not deserving of the death penalty like Sheva son of Bichri was."

תלמוד ירושלמי תרומות מז.

הָּנֵי סִיעוֹת בְּנֵי אָדָם שֶׁהָיוּ
מְהַלְּכִין בַּדֶּכֶךְ פָּגְעוּ לָהֶן גּוֹיִם
וְאָמְרוּ, ״תְּנוּ לָנוּ אֶחָד מִכֶּם
וְנְאָמְרוֹ, ״תְּנוּ לָנוּ אֶחָד מִכֶּם
וּוֹרְגִים אֶת כּוּלְּכֶם:״ אֲפִילוּ
אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל. יִיחֲדוּ לָהֶן אֶחָד אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל. יִיחֲדוּ לָהֶן אֶחָד וְאַל יֵהְרָגוּ. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן וְאַל יֵהְרָגוּ. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן לָקִישׁ, ״וְהוּא שֶׁיְהֵא חַיָּיב מִיתָה כְּשָׁבַע בֶּן בִּכְרִי.״ וְרַבִּי יוֹחָנָן בְּיִ מִיתָה בְּשָׁבַע בֶּן בִּכְרִי.״ וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמָר מִיתָה בְּשֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי.״ וְרַבִּי יוֹחָנָן מִיתָה בְּשֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי.״ וְרַבִּי יוֹחָנָן מִיתָה בְּשֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי.״

Source 11. Rabbi Yehoshua Leib Diskin, Shut Maharil Diskin, Kuntress Acharon, no. 146

The rationale behind [the halachah of] singling out has not yet been clarified, and it is difficult to say that [the person singled out] is considered to be a pursuer [who is viewed as threatening the others.] But, we can say that it is in their hands to kill all of them.

טַעְמָא דְּיִחֲדוֹ לֹא נִתְבָּאֵר עֲדַיִין, וְדוֹחֵק לוֹמַר שֶׁהוּא כְּרוֹדֵף, אַךְּ יֵשׁ לוֹמַר שֶׁבְּיָדָם לַהֲרוֹג אֶת כּוּלָם.

Source 12. Rambam (Maimonides) Hilchot Yesodei Hatorah (Laws of the Foundations of the Torah) 5:5

If gentiles tell [a group of] women: "Give us one of you to defile. If not, we will defile all of you," they should allow themselves all to be defiled rather than give over a single Jewish soul to [the gentiles].

Similarly, if gentiles told [a group of Jews]: "Give us one of you to kill. If not, we will kill all of you," they should allow themselves all to be killed rather than give over a single soul to [the gentiles].

However, if [the gentiles] single out [a specific individual] and say: "Give us so-and-so, or we will kill all of you," [different rules apply]: If the person is deserving of death like Sheva ben Bichri, they may give him over to them. Initially, however, this instruction is not conveyed to them. If he is not obligated to die, they should allow themselves all to be killed rather than give over a single soul to [the gentiles].

רמב"ם יסודי התורה ה:ה נַשִּים שַאַמִרוּ לַהָם עוֹבְדֵי כוֹ כַבִים, תִּנוּ לַנוּ אֲחַת מִכֵּן וּנְטַמֵּא אוֹתָהּ, וְאָם לַאוּ, נְטַמֵּא אֶת כֻּלְּכֶן - יִשַּמָאוּ כֻלָּן, וָאַל יִמְסְרוּ לָהֵם נָפֵשׁ אַחַת מִיִשְׂרָאֵל. אָם אַמְרוּ לַהָם גוֹיִים, תִּנוּ לַנוּ אָחָד מִכֶּם וִנַהַרְגֵנּוּ, וִאָם לָאו, נַהַרֹג אָת כַּלְכֵם--יֵהָרִגוּ כַּלַם, וָאַל יִמְסִרוּ לָהֵם נֵפֵשׁ אַחַת ַמִישָׁרַאֵל. וָאָם יִחֲדוּהוּ לַהֶם וָאַמְרוּ, תִּנוּ לַנוּ פָּלוֹנִי אוֹ נַהַרֹג אֵת כֻּלְכֵם--אָם הַיָה מָחָיַב מִיתָה כִּשֶּׁבַע בֶּן בִּכְרִי, יִתְּנוּ אוֹתוֹ לָהֶם, וְאֵין מוֹרִין לַהֶם כֶּן, לְכַתִּחַלַה; וָאָם אֵינוֹ חַיָּב--יֵהָרְגוּ כֻּלָם, וְאַל יִמְסָרוּ לַהֵם נֵפָשׁ אֲחַת מִיִּשְׂרָאֵל.

Source 13. Rema Yoreh Dei'ah 157:1

If idolaters said to Jews, "Give us one of you, and we will kill him," they should not hand him over unless he was singled out and they said, "Give us so-and-so (and they named an individual)" (based on the Mishnah in Terumot and the Rambam in Hilchot Yesodei Hatorah). There are those who say that even in such a situation they should not hand him over unless he is deserving of the death penalty like Sheva ben Bichri.

הַגָּה עוֹבְרֵי כּוֹכָבִים שֶׁאָמְרוּ לְיִשְׁרָאֵל הְּנוּ לָנוּ אֶחָד מִכֶּם וְנַהַרְגָנוּ לֹא יִתְּנוּ לָנוּ אֶחָד מִכֶּם אֶלֶא אָם כֵּן יִחֲדוּהוּ וְאָמְרוּ תִּנוּ לָנוּ פְּלוֹנִי (מִשְׁנָה פֶּרֶק ח׳ דִּתְרוּמוֹת וְהָרַמְבַּ"ם פֶּרֶק ה׳ מֵהְלְכוֹת יְסוֹרֵי הַתּוֹרָה) וְיֵשׁ אוֹ מְהַלְכוֹת יְסוֹרֵי הַתּוֹרָה) וְיֵשׁ אוֹ לְמָסְרוֹ אֶלָּא אִם כֵּן חַיָּיב מִיתָה בְּשֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי (בֵּ״י בְּשֵׁם רַשִׁ״י ור״ז)

Source 14. Rabbi J. David Bleich, in "Conjoined Twins," Bioethical Dilemmas: A Jewish Perspective, p. 295

In light of the unresolved controversy between early-day authorities with regard to this matter, a rabbinic decisor would find grave difficulty in sanctioning an overt act designed to extinguish the life of one of the twins on the basis of this consideration alone.

SECTION V Rodef - Killing a Pursuer to Save a Potential Victim

A different Talmudic concept is reported to have formed the basis of Rabbi Feinstein's ruling: The principle of killing a Rodef, a deadly pursuer.

Source 15. "The Surgery: An Agonizing Choice - Parents, Doctors, Rabbis in Dilemma," by Donald C. Drake, The Philadelphia Inquirer (October 16, 1977)

"Two men jump out of a burning airplane," Rabbi Tendler said in one discussion, using an analogy. "The parachute of the first man opens and he falls slowly and safely to earth.

"The parachute of the second man does not open. As he plunges past his friend, he manages to grab onto his foot and hold on. But the parachute is too small to support both of them. Now they are both plunging to their death.

Source 16. Mishnah on Sanhedrin 73a

The following can be saved by taking a life: one who pursues another to kill him...

סנהדרין עג. רְאֵלוּ הֵן שֶׁמַּצִּילִין אוֹתָן בְּנַפְשָׁן הָרוֹבֵף אַחַר חֲבֵירוֹ לְהָרְגוֹ ...

Source 17. Mishnah Ohalot 7:6

A woman whose life is endangered during childbirth, we cut the fetus within the womb and remove it limb by limb, because her life takes precedence over its life. However, if most of the baby has come out, we do not touch it, for we may not push aside one life because of another.

הָאִשָּׁה שֶׁהִיא מַקְשָׁה לֵילֵד, מְחַתְּכִין אֶת הַנְּלָד בְּמֵעֶיה וּמוֹצִיאִין אוֹתוֹ אֵבֶרִים אֵבֶרִים, מִפְּנֵי שֶׁחַיֶּיהָ קוֹדְמִין לְחַיָּיו. יָצָא רֻבּוֹ, אֵין נוֹגְעִין בּוֹ, שֶׁאֵין דּוֹחִין נֵפֵשׁ מִפְּנֵי נֵפָשׁ.

Source 18. Sanhedrin 72b

Rav Huna said, "When the pursuer is a child, the potential victim can be saved by taking the child's life." Rav Huna takes the position that a pursuer requires no forewarning, whether child or adult. Rav Chisda raised an objection based on the Mishnah in Ohalot: "If most of the baby has come out we do not touch it, for we may not push aside one life because of another." The Gemara answers: That case does not prove that the Law of the Pursuer does not apply to children, because it is fundamentally different. There, they are pursuing her from Heaven.

סנהדרין עב: אָמַר רַב הוּנָא קֶטָן הָרוֹבֵף נִיתָּן לְהַצִּילוֹ בְּנַפְשׁוֹ קְטָבֵר רוֹבֵף אֵינוֹ צָרִיךְ הַתְּרָאָה לֹא שְׁנָא נָּדוֹל וְלֹא שְׁנָא קָטָן אֵיתִיבֵיה רַב חִסְדָּא לְרַב הוּנָא יָצָא רֹאשׁוֹ אֵין נוֹגְעִין בּוֹ לְפִי שָׁאֵין דּוֹחִין נֶפֶשׁ מִפְּנִי נֶפֶשׁ וְאַמַּאי רוֹבֵף הוּא שַׁאנִי הָתָם דְּמִשְׁמֵיָא קָא רָדְפֵי לָהּ.

Source 19. Talmud Yerushalmi, Shabbat 14:4

Rav Chisda asked, "Can you save an adult by killing a child?" Rabbi Yirmiya answered, "Is this not addressed in the following Mishnah? 'If most of the baby came out we cannot touch it because we may not push aside one life because of another." Rabbi Yosse son of Rabbi Bon, quoting Rav Chisda said, "That case (the emerging baby) is different because we do not know who is pursuing whom."

רַב חִסְדָּא בָּעֵי מַהוּ לְהַצִּיל נַפְּשׁוֹ שֶׁל גָּדוֹל בְּנַפְשׁוֹ שֶׁל קָטָן. הַתִּיב ר׳ יִרְמְיָה וְלָא מַתְנִי׳ הִיא יָצָא רוּבּוֹ אֵין נוֹגְעִין בּוֹ שֶׁאֵין דּוֹחִין נֶפֶשׁ מִפְּנֵי נֶפֶשׁ. ר׳ יוֹסֶה בֵּי ר׳ בּוֹן בְּשֵׁם רַב חִסְדָּא שָׁנְיִיא הִיא תַּמָן שָׁאֵין אַתְּ יוֹדֵעַ מִי הוֹרֵג אֶת מי.

Source 20. Rabbi J. David Bleich, in "Conjoined Twins," Bioethical Dilemmas: A Jewish Perspective, p. 306.

However, the aggression of the mother vis-à-vis her unborn fetus is not qualitatively identical to that of the fetus against the mother. Homicide is a capital offense whereas feticide is not; hence, the threat against the mother is qualitatively more serious than the threat to the fetus. Accordingly, since the fetus is engaged in a qualitatively greater act of aggression, there is an objective reason to eliminate the fetus that renders nugatory (irrelevant or insignificant) the consideration "How do you know that the blood of one is redder than the life of the other?"

Source 21. Rabbi J. David Bleich, in "Conjoined Twins," Bioethical Dilemmas: A Jewish Perspective, p. 305.

Iggrot Moshe's thesis is readily applicable to the case of dicephalus (twoheaded) twins. At the time that Rabbi Feinstein's ruling was issued, medical experience indicated that, if not separated, conjoined twins sharing a single heart could survive for a maximum of nine months. Moreover, in the particular case addressed by Rabbi Feinstein, the twins were experiencing heart failure and, had they not been separated, they both would have expired in a relatively short period of time. In the case of dicephalus twins, there is medical evidence indicating that, generally speaking, it is the left twin that has a chance for survival; the indications are that the right twin will not survive even if assigned a full complement of organs. In the case under discussion, it is clear that only one twin had a chance for survival. For unexplained reasons, the right twin usually has complex cardiovascular anomalies that are not amenable to surgical correction. In the conjoined state, the twins are certainly mutual aggressors. The right twin unintentionally threatens the normal longevity anticipation of the left twin. The right twin, however, because of its congenital anomalies, cannot survive for a period of more than twelve months. Such an individual, it may well be argued, must be regarded as a treifah (a person whose physical state is such that he cannot survive for twelve months). As is the case with regard to feticide, murder of a treifah is not a capital offense. Accordingly, although both are pursuers, the right twin is engaged in an act of pursuit that is qualitatively of greater magnitude than the pursuit in which the left twin is engaged. Hence, according to Iggrot Moshe's analysis, the right twin may, and indeed must, be eliminated in order to preserve the life of the left twin.

POSTSCRIPT The Operation and its Aftermath

Baby B was separated from Baby A on October 11 causing the tragic, immediate death of Baby A. Sadly, the surviving twin died forty-seven days later, unrelated to the surgery, due to a Hepatitis-infected blood transfusion.

ADDITIONAL RESOURCES:

AUDIO

"Medical Halacha (Law) - The Twins Decision," by Rabbi Akiva Tatz, M.D., at: http://www.simpletoremember.com/media/a/the-twins-decision/

"Split Decision: Separating Conjoined Twins in Halacha," by Rabbi Daniel Z. Feldman, online at: http://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/723474/Rabbi%20Daniel%20 Z.%20Feldman/Split%20Decision:%20Separating%20Conjoined%20Twins%20in%20 <u>Halacha</u> - includes a lecture on the medical background by pediatric surgeon Dr. Gerard Weinberg, on the legal and secular ethical issues by Mr. David Wassermen, and on the halachic issues by Rabbi Daniel Feldman

ARTICLES

BOOKS AND "Conjoined Twins," in Bioethical Dilemmas: A Jewish Perspective, by Rabbi J. David Bleich, pp. 283-328 (Ktav, 1998).

Conjoined Twins, Rabbi J. David Bleich, Tradition Magazine, Fall 1996.

"So One May Live" - Siamese Twins, Unpublished Responsum by Rav Moshe Feinstein zt"l, translated and annotated by Rabbi Moshe Dovid Tendler, appearing in Care of the Critically III, Vol. 1, by Moshe Tendler, available online at: http://www.jlaw. com/Articles/ravmoshe.html

"The Status of Two-Headed Babies and/or Conjoined Twins," by Rabbi Yitzchak Breitowitz, available online at: http://judaiclaw.org/Questions Answers 014.html

"The Laws of Rodef: The Matter of Conjoined Twins," by Rabbi Yehoshua Pfeffer, appears online at: http://www.dinonline.org/2012/07/08/parshas-pinchas-the-laws- of-rodef-the-matter-of-conjoined-twins/

Siamese Twins: Rav Feinstein's Ruling and The Subsequent Controversy, by Mordechai Halperin, M.D., Director, Dr. Falk Schlesinger Institute for Medical-Halachic Research, appears in ASSIA - Vol IV, No 1 February 2001, and available online at: http://www.daat.ac.il/daat/kitveyet/assia_english/halperin2-1.htm

See the Maharsha, Chidushei Aggadot Bava Metzia 62a, when the container of water belongs to both travelers, then the ruling of Ben Petura is followed to share the water.